



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Cap. XXIV. De S. Gregorio Thaumaturgo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

dotum pompa solennissima Papiam translatum est, vbi hodieque requiescit, sicut & matris eius Monicæ corpus in Belgico monasterio Aroasiensi diocesis Atrebatensis dicitur requiescere, quò translatum putatur anno 1162.

CAPVT XXIV.

De S. Gregorio Thaumaturgo.

Gregorius Neocæsareæ Episcopus ob prodigiorum magnitudinem dictus Thaumaturgus, id est, miraculorum patrator, huic agmini meritò venit adscribendus, vtpote qui meritis virtutum suarum grauissimam pestem sub Gallo & Volusiano Impp. totum orbem penè depascentem per angelos malos vlciscente Deo hominum impietatem, immissam, in diebus carnis suæ à Neocæsareæ gentilitijs tum adhuc erroribus dedita, propulsauit: nam Episcopus factus septemdecim tantùm Christianos in ea inuenit. Rem gestam narrat cognominis eius Nyssenus in vita hisce penè verbis: Feriæ publicæ & vniuersales erant Neocæsareæ dæmoni cuidam domestico, patrio ritu ac more solemniter celebrari consuetæ, ad quas vniuersa propemodum multitudo ex tota ea regione confluebat, atque eorum qui concurrerant theatrum plenum erat, quiq; postremi affluerant subsellijs vndique superfundebantur atque omnibus ad spectacula & acroamata orchestram intueri cupientibus, plena scena tumultus & trepidationis, irrita præstigiatoribus mirabiliumque spectaculorum artificibus ostentatio erat, tumultu sese mutuo constipantium non modò oblectationem
S 2
musicæ

musicæ impediēte, sed ne circulatoribus & præstigiatoribus artes suas ostentandi tempus concedente. tum verò communis ab omni multitudine vox erupit dæmonem cui festum agebant implorantium & ab eo fieri sibi laxitatem petentium. hisce verbis: *Iuppiter fac nobis locum.*

Quo audito respondit ijs mox laxitatem datum iri maiorem quàm optarent. hac autem voce tamquam tristi sententia ab eo prolata, pestilentia continuò frequentem illum conuentum inuasit, ac statim omnis illa lætitia in luctum, omnis oblectatio in lamentationem conuersa est, & pro cantu tiliarum lugubres nœniæ vbiq̃ue personabant. cùm enim morbus semel homines inuasisset, opinione citiùs propagabatur serpebatq̃ue in modum ignis domos vniuersas depascens omnesq̃ue omnis sexus & ætatis repentina morte extinguens ita vt multi suâ sponte sepulcra adirent eò quòd sepeliendis mortuis amplius alij non sufficerent. nam

Quò se cumq̃ acies oculorum flexerat, illis

Vulgus erat stratum, veluti cum patria motis

Poma cadunt ramis, agit at aq̃ ilice glandes.

Ast vbi causa morbi omnibus patefacta est, nempe quòd dæmon ab ipsis inuocatus malè stultorum ac miserorum preces impleret qui hanc quæ morbum consecuta esset laxitatem in vrbe efficeret, B. Gregorio supplices fiunt, orantes, vt per eum quem ipse Deum agnosceret ac prædicaret, quem solum re verâ Deum esse & in omnes imperium habere confiterentur, mali impetum sisteret & cohiberet. nam cùm spectrum quoddam ad eas eades quibus pernicies imminebat, accederet, certissimum exitium subsequetur; cui auertendo vnicum refugium erat si illas ædes magnus Gregorius ingrederetur ac per preces morbum qui domum inuasisset, repelleret ac submoueret. Cùm autem celeriter per eos qui primi ea ratione seruati erant ad om-

nes

nes fama permanasset, omnia quæ prius vanitate atque stultitia adducti curabant, omittebantur oracula, sacrificia, piacularia, in delubris simulacrorum commoratio, omnibus magnum sacerdotem intuentibus & vnoquoque eum ad se totius familiæ suæ seruandæ gratiâ alliciente. mercedem autem ab ijs qui seruabantur, inquit Nyssenus, salutem animarum consequebatur. cum enim eiusmodi experimento pietas sacerdotis patefieret, non amplius differendum censebant quin mysterium adprobarent qui per opera virtutem fidei agnoscebant. adeo illis hominibus sanitate morbus validior erat; qui enim in sanitate ad probationem mysteriorum fidei rationibus infirmi essent, corporali morbo ad fidem conualuerunt. atque ita simulacrorum cultus errore deprehenso, omnes ad nomen Christi deducebantur, pars urgente morbo ad veritatem quasi manu ducti, pars etiam fidem in Christum quasi munimentum quo tuti essent aduersus pestem, obijcientes: *Imple facies eorum ignominia, & quærent nomē tuum Domine*, scilicet inquit Propheta: *Cum occideret eos quærebant eum & reuertebantur, & reuersionem suam maturantes, diluculo veniebant ad eum. & memorati sunt quia Deus adiutor eorum est & Deus excelsus redemptor eorum est.* Sed audi quàm opulentam mercedem, quam salutem animarum fuisse superius diximus, pro his vir Dei sit consecutus vbi suum obitum, inquit idem Nyssenus, præsensit, studiosè diligenter, quæ totam urbem agrumque circa vicinum perscrutatur, scire volens ecquæ adhuc essent extra fidem relictæ. Vt igitur cognouit non plures septemdecim esse qui in antiquo errore permanissent; Acerbum quidem etiam hoc est, inquit, ad Deum suspiciens, deesse aliquid eorum plenitudini qui seruarentur: verum tamen magna gratiarum actione dignam rem esse aiebat quod totidem simulacrorum cultores relinqueret ei qui sibi successurus esset in Ecclesia.

quot ipse Christianos accepisset. magna sanè consolatio. præcatusque deinde qui iam credidissent incrementum ad perfectionem & incredulis conuersionem, ad Deum migravit, obtestatus necessarios suos ne peculiarem sibi locum sepulturæ compararent. nam qui uiuus nullius loci dominus vocari uoluerat, sed in alienis tamquam inquilinus & peregrinus habitans vitam transegisset, ne post mortem quidem prorsus inquilinatum sibi dedecori fore putabat, sed in sequenti inquit sæculo fama prodatur quòd Gregorius nec uiuens quidem ab alio loco cognominatus sit, & post mortem alienorum locorum fuerit inquilinus. Aurea sanè morientis sententia, & quæ à magnis Viris in exemplum trahatur summa animi submissio!

C A P. XXV.

De S. Eutychio patriarcha Constantinopolitano.

Surius 6.
Aprilis,

NE longiùs ad alium orbem peregrinari cogar; in eodem Oriente adhuc me contineo. Antequam Eutychius Patriarcha ab exilio quo innocenter à Iustiniano Imp. fuerat damnatus, Constantinopolim tamquam alter gloriosus fidei athleta Athanasius (huic enim eum comparat S. Gregorius Papa) rediret, pestis adeò crudeliter ibidem sæuiebat, ut nisi hic à Deo electus tamquam alter Phinees obstitisset, omne genus hominum atq; omnis ætas interisset. quomodo autem placatus est Deus? supplicationibus quas ipse cum Christi studioso populo adhibuit à sanctissima magna Ecclesia incipiens usque ad ædem sanctæ & immaculatæ Dominæ nostræ Dei genitricis semperque Virginis Mariæ quæ in Blachernis colitur, cui & ipsa ciuitas procurante olim magno Constantino post absolutam celebrem illam trecentorum & octodecim sanctissimorum Patrum in Nicæa vrbe Synodum à venerabil;